

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Acest cuvânt este Dumnezeu, Care Se vestește pe Sine în zilele acestea și Își lucrează lucrarea Sa, proorocită prin Scripturi că ea va fi să se arate pe pământ și să se audă de ea din cer și de pe pământ și din adânc de pământ și să împartă ea cuvântul lui Dumnezeu la cei vii și la cei morți, spre slava Domnului și a sfinților Lui, căroră El le spune: Bucurați-vă, sfinți rugători și tămăduitori, că vremea este să vin cu voi și să lucrăm slavă mare, și iată, vin și împlinesc și tainic Îmi desfac vălul cel de deasupra și-Mi arăt mărirea, până ce taina aceasta va arăta focul ei, dorul ei, dorul care arde ca focul ca să se aprindă el în oameni și să vadă oamenii pe Dumnezeu în acest cuvânt, căci acest cuvânt este Dumnezeu. Amin.

O, bucură-te, mama Mea cea de-a pururi Fecioară, căci lacrima ta alină inima Mea de durerea ei cea grea, durere nemângâiată, mamă! E ziua ta de pomenire între sfinți în ziua aceasta și vin cu tine în cuvânt ca să împărțim mângâiere și să așteptăm și Noi de la ea mângâiere, mamă, căci Noi mângâiem de dorul mângâierii, că avem durere, o, mama Mea.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot, și vin cu mama Fecioară în slavă de cuvânt și vin în mijlocul tău, măi poporul Meu care ascuți din gura Mea cuvântul Meu ca să-l ai pe masă și să-l iei și să-l dai milostenie la cei ce n-au pe masa lor izvorul Meu de azi, cuvântul venirii Mele pe calea cuvântului, căci grăiesc cu tine ca și cu Adam în rai, ca și cu Moise pe muntele slavei Mele, ca și cu sfinții în cer, măi poporul Meu, și sunt acoperit de purtătorii de Dumnezeu și grăiesc cu sfinții înaintea ta ca să Mă auzi și ca să Mă vezi cu ei, așa cum M-au auzit și M-au văzut între sfinți grăind cu ei ucenicii Mei pe muntele Tabor când i-am luat pe ei deosebi cu Mine ca să le arăt lor slava Mea cea între sfinți și slava sfinților Mei cea de lângă Mine cu ei. O, mult, mult de tot aș vrea să am mai mulți pe care să-i pot deosebi adesea și să-Mi arăt lor slava Mea între sfinți și a sfinților lângă Mine, așa cum am lucrat Eu acum două mii de ani pe munte sub privirea celor trei ucenici ai Mei, Petru, Iacob și Ioan, de s-a umplut muntele tot de slava lui Dumnezeu, iar ochii lor la fel!

Sunt cu mama Mea Fecioara în mijlocul tău cuvânt de tămăduire, măi poporul Meu, și dar tămăduitor așez în ziua aceasta pe masa Mea cu tine, măi tată. Am vestit pe vestitorii Mei că voi sta în ziua aceasta cu mama Mea cea bună înaintea ta și voi lua din gura slujitorilor Mei de cele sfinte rugăciune pentru tămăduirea de neputințe, căci am pe ici, pe colo în poporul Meu neputincioși, care așteaptă de la Dumnezeu alin și vindecare, și de la care tot așa aștept și Eu.

O, măi poporul Meu, nu este doctorie mai tare pentru om ca și pocăința cea cu putere înaintea Mea, cea plină de duioșie spre Mine și de credință și de căutare după Dumnezeu față de tot suspinul cel din om. Adevărata pocăință îi dă omului neputincios viață nouă, după ce Eu, Domnul, încerc prin foc credința lui în puterea lui Dumnezeu.

Taina sfintei tămăduiri dau s-o desfacem în ziua aceasta, Eu și mama Mea Fecioara, și să așezăm putere de vindecare peste untdelemnul de pe masă prin rugăciunea slujitorilor sfințiți în mijlocul poporului cuvântului Meu de azi, căci scris este să se roage preoții bisericii și să ungă cu untdelemn în numele Meu pe cei bolnăviori, și rugăciunea credinței va mântui pe cel neputincios și îl va ridica pe el Domnul, și de va fi săvârșit păcate se vor ierta lui, dar să le mărturisească și să se roage pentru vindecare unii pentru alții frații și slujitorii cei sfințiți, căci rugăciunea cea cu pocăință și cu stăruință prin pocăință poate ea prin cei dreپți lui Dumnezeu și poate prin sfinți pentru cei neputincioși. Amin.

O, dacă ar ști omul că are nevoie de mila Mea pentru păcatele lui, nu s-ar mai îngâmfa niciodată nici cât vârful de ac și n-ar mai cădea în mâna suferinței, dar iată, omul este neputincios pentru duhul umilinței în el mereu, iar suferința îi aduce omului aminte de umilință și de nevoie

de umilință în inima lui. Dau să cercetez peste tot pe cei din poporul acestui cuvânt și dau să povătuiesc spre duh tămăduitor înăuntrul lui pe tot fiul cel credincios cuvântului Meu de azi peste pământ, căci nu e bine să creadă cineva dintre cei care au cunoscut în acest cuvânt venirea Mea cea de azi pentru pregătirea unui popor al slavei Mele, care va să se arate în curând cu acest popor, o, nu e bine să creadă cineva că poate sta sau merge oricum pe calea aceasta de azi a Mea cu fii pe ea, căci dacă așa crede, așa stă. O, e bine să fiți mici unul în fața celuilalt și e bine să lucrați toți așa, fiilor care căutați cu această cale, că aveți nevoie de iertare de păcate, tată. Aveți nevoie de mila Mea și vă trebuie aplecare, nu cuvânt unul peste altul, ci aplecare unul în fața celuilalt mereu, fiilor. O, nu e bine să gândiți că puteți să aveți cuvânt și cărare de cuvânt unii peste alții ca și cum voi ați fi mai buni decât cei cărora le dați cuvânt din voi, căci aceasta înseamnă că vă apucați să vă credeți mai buni decât ei. Dar cum e bine dacă așa nu e bine? O, Eu v-am învățat calea cu Dumnezeu, fiilor. Am venit Eu Însumi și am arătat cum este și ce are de lucrat pe ea cel ce voiește să vină după Mine, și nu oricum înseamnă că e omul pe cale cu Dumnezeu, ci așa cum am arătat Eu.

O, fiilor, feriți-vă de duhul rău! Feriți-vă de duhul îngâmfării, măi fiilor care veniți să învățați să fiți pe calea Mea! Un om îngâmfat nu vede virtuți, ci vede defecte la cei virtuțioși, la cei iubitori de Dumnezeu și de greul lui Dumnezeu, dar iubirea de Dumnezeu face iubire pentru semenii în om, nu face îngâmfare în om pentru cei din jur, iar Eu am iubit umilința, măi fiilor, și v-am arătat aceasta și vouă, și celor de până la voi. Am auzit din cer mai deunăzi o inimă al cărei glas s-a răzvrătit pe felul cum am grăit Eu prin Duhul Meu peste ea prin trimișii Mei spre popor, și M-a durut duhul îngâmfării acestei inimi, care nu știe să-și tămăduiască prin umilință ființa și greșeala și nici nu primește vremea cea pentru vindecare. O, când credința se schimbă în răzvrătire, când dragostea se schimbă în ură, când sfiala cea cerută de cer se schimbă în îndrăzneală cu iuțea în ea, e vinovat păcatul, nu dragostea. Când sănătatea se schimbă în durere, când puterea se schimbă în neputință, când pacea se schimbă în război răzvrătit, e vinovat păcatul, nu dragostea, nu puterea, iar ura este păcat născut din alt păcat și ea nu-i face omului bine nici la suflet, nici la trup. Vii la Dumnezeu ca să-L bucuri pe El cu venirea ta la El și ca să fii gata oricând să-I răspunzi cald când El are nevoie de tine pe calea Lui peste pământ, sub crucea Lui cea greu de dus, sau vii să lași lumea și să-L iubești pe El, sau să nu mai faci păcat ca lumea, sau vii să stai sub crucea Lui și sub ascultare să stai sub cruce și să te faci mic sub El și mic ca El sub cruce, iar El să fie mare peste tine și pentru tine sub crucea Lui cu tine, dar să nu-ți pui în gând că vii să-ți fie bine acum sau pe vecii, mai bine ca Lui, sau să gândești să fii tu cineva și nu ca lumea cea păcătoasă, sau să gândești tu să fii mijlocitor la El pentru ai tăi vii sau morți, ca și cum atât de mare vrednicie și trecere ai, și aceasta să spună Domnul, nu tu, iar tu să vii la El fără să cauți ceva pentru tine, ci doar să-L bucuri că vii la El, că L-ai ales pe El și că ești gata pentru El în orice ar fi să-ți dea să faci sau să porți, și nu altfel să gândești pentru venirea ta la Domnul. Iar dacă nu poți să-L ajuți cu nimic în statul tău pe calea mântuirii cea de la El, o, nici atât să nu cauți să fii nemulțumit, și nu să-L faci pe El dator ție, nu de aceea să vii la El, că e mare primejdie să-ți faci așa socoteală și să socotești tu în locul Domnului, că pierzi, fiule. O, nu așa trebuie să te porți cu Domnul, că Domnul poate și fără de tine, dar tu nu poți fără El pentru tine, nu poți nimic veșnic, nu ești și nu vei fi nimic apoi, ci numai mila Lui să-ți facă bine, numai așa să crezi, și aceasta numai dacă El vrea, după purtarea ta lângă El, nu să-I pretinzi tu ce să facă El pentru tine. O, Eu, Domnul, stăteam în rugăciune spre Tatăl în miezul de noapte pentru suferința Mea, care avea să-Mi vină prin cruce și când Caiafa M-a dat spre moarte apoi pentru iertarea cea de la Tatăl a omului păcătos, și am stat atât de umilit în fața suferinței Mele cea pentru om, și iată, omul trebuie să se gândească la prețul cel plătit de Mine pentru el, nu să se bucure că a suferit Domnul pentru el și să aștepte mereu așa de la Domnul pentru el, ci să plângă așa cum am plâns Eu la miezul de noapte rugându-Mă cu mare durere în grădina Ghetsimani

spre Tatăl, și când a venit ucenicul Meu cel vânzător de Dumnezeu și M-a dus la Caiafa ca să cad jertfă de ispășire pentru păcatul omului.

O, cât Mă doare când îl văd pe om încordat în el și în afara lui, și cât Mă doare, iarăși, că nu-și aduce el atunci aminte cum am fost Eu în noaptea în care M-a vândut lui Caiafa ucenicul Meu, de plângeam cu umilință în fața suferinței Mele cea pentru omul păcătos! Mă doare că nu se umilește omul. Mă doare.

O, mamă Fecioară, hai să punem vindecare peste tot pe unde vedem că nu este ea în cei ce au venit pe calea Mea de azi cu acest popor, mamă! Vom face acum cale rugăciunii cea din mijlocul poporului Meu de la izvor și vom lua rugăciunea din gura slujitorilor sfințiți și vom împărți untdelemnul cel vindecător, mamă, și Ne vom întoarce în carte pentru sărbătoarea ta cea de azi, o, mama Mea, căci tu ești sărbătoare mare pentru cei din cer, și așa ești și pe pământ pentru cei ce Ne iubesc, mamă, căci cu ei Ne sprijinim în mersul Nostru spre Tatăl dinspre pământ spre cer pentru ei, o, mamă! Amin.

— *Da, Fiule Emanuel. De pe pământ spre cer voim Noi să mergem cu acest scump popor. Desfacem astăzi caneaua și dăm untdelemn vindecător la cei neputincioși și la cei sănătoși, căci toți au nevoie de iertare, de pocăință și de iertare apoi, și de vindecare apoi. Avem apoi de cuvântat și de împărțit untdelemnul gurii Tale, cuvântul Tău cel plin de vindecare și cel înviator de om, căci omul cel nou dai să-l așezi în fiecare dintre cei ce vin să meargă pe calea Ta cea de azi cu poporul Tău cel de azi.*

Fiți plini de duh de pocăință, voi, cei ce veniți la lucrarea tainei untdelemnului sfințit, care vindecă pe cei umiliți! Duhul pocăinței și al iertării păcatelor prin acest duh, aceasta să lucrați și aceasta să vă dea Domnul, iertarea să vă dea, căci aceasta este vindecarea, și unde nu este iertarea păcatelor nu este vindecare. Fiți plini de duh de pocăință, fiilor! Învățați cum să se ia de pe voi neputințele! Învățați tainele Domnului, fiilor! Amin.

— O, poporul Meu, voi grăi azi peste tine prin izvorul Meu de cuvânt și va grăi cu tine mama Mea Fecioara și-ți vom da să știi taina vindecării, tată, și te rog să înveți ceea ce Eu îți dau să știi și să faci. Amin.

Pace vouă, fiilor împărțitori peste poporul Meu! Sunt aici cu voi și iau de la voi rugăciunea și o umplu de dar și vă dau prin ea, și vă vom da apoi cuvântul cel pentru sărbătoarea mamei Mele Fecioara. Binecuvântat să vă fie rodul rugăciunii și untdelemnul peste care se cheamă azi darul vindecării cea de la Dumnezeu, darul Duhului Sfânt Mângâietorul și Vindecătorul, Dătătorul de viață și Vistier al bunătăților și al darului, o, fiilor. Amin.

Eu, Domnul, binecuvintez cu sfinții glasul și duhul rugăciunii care s-a ridicat la cer din mijlocul poporului Meu de aici, de la izvor, unde s-au adunat cei ce sunt neputincioși prin cetăți și cei ce au adus duhul rugăciunii inimii lor aici, la ziua aceasta de rugăciune pentru vindecare, la sărbătoarea mamei Mele Fecioara, care s-a așezat cu sfinții înaintea Mea și M-a rugat să împart vindecare peste neputințe, că mult rugătoare este ea spre Mine pentru tine, măi poporul Meu, că ea vede că numai pe tine te mai am. O, am grijă de tine, tată, că numai pe tine te mai am. Așa să ai și tu de Mine grijă, că nici tu n-ai pe nimeni în afară de Dumnezeu, Care-ți dă ție de la El ca să ai și ca să dai și ca să rodească peste oameni ceea ce le dai tu lor de la Mine.

Nimic mai mult n-ar trebui să aibă omul, și i-ar ajunge lui numai Dumnezeu dacă L-ar avea. Lui însă îi vine greu aceasta, fiindcă omul nu poate să-și taie voia, bietul de el, iar voia lui înseamnă omul, nu înseamnă Dumnezeu. Când omul nu se deprinde de mic cu ascultarea de Dumnezeu, când el n-o învață bine pe ea de mic, îi este greu când este crescut mare să facă aceasta, o, și nu este viață mai ușoară, mai nezbuciumată, mai neapăsată ca și viața cea sub ascultare de poruncile vieții, de Învățătorul vieții, iar Eu, Domnul, aceasta voiesc să așez pe pământ între oameni, și să stau cu ei apoi, ca să nu mai aibă ei lacrimi și suspin, căci scris este pentru cei

deprinși cu ascultarea, că: «Domnul va sălășlui cu ei și va șterge El orice lacrimă din ochii lor și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt de durere nu va mai fi». Amin.

Hai, mama Mea, mamă pururea Fecioară, hai să Ne așezăm în carte cu bogăția acestei zile de sărbătoare a ta între sfinți, mamă! Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul tău, grăiesc cu tine între cei din cer. Înaintea poporului Meu de pe pământ grăiesc cu tine în ziua ta de serbare, și iată, cei din cer grăiesc unii cu alții înaintea celor de pe pământ și le dau lor grăirea cea de sus, grăirea celor de sus. Pace ție, mama Mea! Pace duhului tău cel grăitor acum cu poporul cuvântului Meu! Amin.

— O, și eu lucrez tot ca Tine, Fiule scump al meu. Iată, și eu zic: Pace Ție! Duhul meu cel plin de iubire Ți-l dăruiesc mereu, că e plin de iubirea Ta, de ascultarea de Tine e plin, Fiule scump al meu, căci viață cu ascultare este în cer viața, căci în cer e numai Dumnezeu, numai ascultare peste tot, și toți sfinții și toți îngerii știu în cer că ascultarea înseamnă Dumnezeu, precum neascultarea înseamnă diavolul, iar eu Te rog în ziua mea de serbare între sfinți în cer și pe pământ, ascultă-mi rugăciunea cea de azi și dăruiește-Ți puterea cea vindecătoare, cea plină de milă și fă să fie pe pământ ca și în cer, Fiule Doamne, căci în cer este ascultare, o, Fiul meu iubit Iisus. Amin.

Și acum, când omul știe ce înseamnă ascultare și ce înseamnă neascultare, trebuie să mai știe el că ascultarea de Dumnezeu vine din credința în Dumnezeu, și scris este ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să asculte de Dumnezeu, ca să aibă viață veșnică, ascultare veșnică să aibă, precum cei din cer au. Iată, ascultarea este viață veșnică. Ea îl face pe om să stea în sânul lui Dumnezeu și să fie îndumnezeit omul. Ne-am vestit nu demult la porți că vom aduce vestea cea mare a bucuriei cu Noi peste cei ce Ne-au ales pe Noi, cei din cer, și peste cei ce Ne aleg, căci în curând cerul va întinde funia și va înconjura avutul său și-l va pune la adăpost fericit, unde nu va mai pătrunde durerea, căci scris este: «Domnul va sălășlui cu ei și va șterge orice lacrimă din ochii lor și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt de durere nu va mai fi». Amin.

Să-i învățăm pe ei, Fiule scump, că vine vremea să-i înconjurăm cu hotarul tainic și să-i îngrijim ca pe cei din cer și să se hrănească ei cu iubirea cea dintre cei din cer, căci durerea și suspinul vin de la lucrarea neascultării, și oamenii de pe pământ nu știu de unde-și fac ei rost de atâtea dureri. Voiesc să grăiesc azi, aici, despre taina și lucrarea ascultării, Fiule Iisus, căci grija mea cea mai mare este să-l facem pe om să Te asculte și să se facă el apoi ucenicul Tău, precum mirii cei din Cana Galileii au lăsat jos bucuria nunții lor și s-au făcut ei ucenici ai Tăi și au rămas curații Tăi și apostoli s-au făcut, și ai binecuvântat peste ei apostolia și nicidecum nunta, dar iată, este așa cum ai spus Tu acum două mii de ani că nu toți pricep taina aceasta, ci puțini, puțini de tot o pricep pe ea, căci aceasta este taină mare, și taina este pentru ucenici, iar ceea ce nu este taină este pentru lume. Când ucenicii Tăi Ți-au spus Ție grăirea lor cum că nu-i este de folos omului să se însoare, Tu ai adăugat cuvânt sfânt și ai spus lor că nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei ce le-a descoperit-o lor Tatăl, numai aceia o pricep pe ea.

O, ce fericiți sunt cei ce au numai pe Domnul pe pământ iubire a lor așa cum eu am avut mereu pe Domnul în iubirea mea! Iubirea înseamnă dor și ascultare de Dumnezeu, și ea te cuprinde în ea când ascuți, și te înconjoară apoi în hotarele ei și nu mai poți decât să iubești, și nu mai poți să întristezi, și nu mai poți să te întristezi, căci iubirea nu le lucrează pe acestea din nimeni și din nimic.

O, ce departe ești, omule, de această taină despre care eu grăiesc azi în ziua mea de serbare între sfinți în cer și pe pământ! O, ce departe este cerul de pământ, o, ce departe de om este iubirea și cerul ei cel sfânt! Să ia omul de pe masa aceasta și să înțeleagă șoapta cerului și dorul cerului după om! Numai cei ce iubesc ascultarea de Dumnezeu și de statul lor întru El, numai ei vor fi cuprinși în țara cea de sus, în iubirea cea de sus, țara celor care ascultă așa cum eu am ascultat, și numai de iubire am ascultat. I-am iubit atât de mult pe toți ucenicii Fiului meu, rămași pe urma înălțării Lui la Tatăl, o, i-am iubit așa de mult, de mă ardea dorul să fiu

cât mai curând lângă Fiul meu, Cel din dreapta Tatălui, și să fiu și eu cu ei ca și El, de acolo să fiu cu ei mereu, nu de lângă ei, căci de acolo aveam să am altă putere, altfel de cale a mea cu ei pe calea lor, căci cei ce ascultă de Domnul sunt cei ascultați de El în orice ar cere ei prin iubirea lor de oameni, prin mila lor de cei de pe pământ străini de cer, sau plini de nădejdea cea pentru cele din cer spre ei de la Dumnezeu. Oamenii trupești își mângâie unii altora trupul și poftele trupului, și apoi se alege cu dureri, căci sunt străini de cer, iar oamenii duhovnicești își mângâie unii altora dorul de Dumnezeu și îl aprind în ei plini de nădejde, și mila celor din cer are ce să lucreze și peste cei trupești, și peste cei duhovnicești; și peste cei reci, și peste cei fierbinți, căci în cer este dor și Îi este dor de om lui Dumnezeu și cerului tot îi este dor.

O, Fiule Iisus, iată, împărțim mângâiere de dorul mângâierii și așteptăm de la om mângâiere, căci Noi mângâiem de dorul mângâierii și iubim de dorul iubirii, căci iubirea este dor, Fiule scump al meu, și iată cum lungim ziua de serbare, căci dorul Ne împinge să stăm cu cei de pe pământ și să-i simțim cu Noi una, iar ziua de serbare ține de la asfințitul care trece și până la răsăritul zilei care urmează zilei de sărbătoare, iar Noi Ne mângâiem împărțind mângâiere, împărțind iubire și învățătură de ascultare cu iubire pentru cei ce Ne iubesc, alegând ei pe Domnul iubire a lor. Amin.

O, popor al Fiului meu Iisus Hristos, o, copil al Celui mai frumos Copil între copii, ia aminte și învață să faci faptă iubirea ta de cei ce iubesc pe Dumnezeu cu alegerea lor. Când cineva greșește puterii sufletului tău, tu să te umpli de duioșie pentru acela din pricina greșelii lui asupra ta, și-ți va veni înapoi puterea prin duhul duioșiei tale pentru cel greșit, ca să nu învinuiești vina lui în tine, care dă să te tulbure, să te răvășească, și nici vina ta în el să n-o hrănești, iar duhul duioșiei din inima ta va lucra tainic și va îndulci pe cel ce slăbește puterea sufletului tău înăuntrul tău, și așa ai câștigat pe fratele tău, iar diavolul dezbinării va fi rușinat.

Iubiți umilința, fiilor! Socotiți-vă nevrednici de orice bine din partea Domnului și din partea omului, căci smerenia voastră este poarta cea mai largă pentru voi înspre Domnul și pentru Domnul spre voi. Bucuria și desfătarea voastră toată să vă fie umilința inimii, smerenia cea plină de adevărul ei, fiilor. O, mi-e tare drag să vă povățuiesc și mi-e tare dor să vă învăț taina măririlor cerești în voi, căci smerenia din voi vă poartă spre mare mărire și vă dăruiește sălășluirea Domnului în voi cu toată mărirea Sa, și mărire din mărire naște ea în voi când Domnul are loc prielnic Lui cu mărirea Lui în voi. Fiți calzi mereu, fiți blânzi mereu în voi și în afara voastră și să nu vă săturați să fiți așa! Fiți sfinți mereu prin acestea care fac în om pe Dumnezeu, și care-L tămăduiesc pe Domnul de suferință în voi, căci în oamenii străini de cer e plină de suferință așteptarea Domnului, e mormânt rece și întunecat locul sufletului omului care nu dorește pe Domnul viu în el. Iată, tămăduirea omului neputincios cu duhul și cu trupul atârână de tămăduirea Domnului în el. Amin.

O, nu știe omul că nu-i frumos, că nu-i sănătos să se iuțească, să se încordeze, să se nemulțumească, să se mărească pe sine între cei din jurul lui prin nemulțumirile lui. Nu știe omul și n-are cine să-i spună acestea, iar mila celor din cer este mare pentru om. O, măcar de-ar avea cât mai mulți parte să ia din masa aceasta de cuvânt învățătură de iubire și de ascultare și de înviere și de schimbare a înfățișării cea dinăuntru și cea din afară a omului străin de taina vieții veșnice, iar eu Te rog cu mare duioșie, o, Fiule scump Iisus, fă cale cunoscută mult de către oameni cuvântului Tău care curge din Tine pe pământ ca să umble el la inima omului, căci toate sunt pentru Tine cu puțință, iar azi eu aduc Ție rugăciune pentru om. O, dacă ispitele trimise de diavolul îl fac pe om să strige la Tine din mijlocul încercărilor, Tu și mai mult lucrezi ca să-l întorci pe om spre viața lui cea de sus. L-a întrebat odată cineva pe un om căit și îmbunătățit și întors la Dumnezeu cu mare dor în el, l-a întrebat cine l-a făcut pe el să-L iubească pe Domnul atât de mult, iar el a răspuns că dracul l-a ajutat să caute după Domnul cu atâta dor. O, dacă n-ar disprețui omul durerea și necazul de tot felul, care-i vin lui din pizma

diavolului, i-ar da lui Domnul lumina smereniei și ar afla el dulceața ei cea multă, pe Domnul celor smeriți, și care-și osândesc păcatul prin smerenia inimii lor!

E zi de dulce învățătură, că dulce este mila de om a celor din cer, iar acum, apleacă-Ți mila, Fiule Doamne, spre cei ce nu Te cunosc cum ești și cât ești, și deschide-Ți iubirea ca să le dai căutare după Tine la cei ce n-au de unde să găsească adevărul Tău pe pământ! O, e multă suferință pe pământ. Ea nu poate vindeca sufletul omului rătăcit de Tine, căci omul nu cunoaște taina smereniei și puterea ei cea mare și nu știe să se osândească pe sine ca să nu mai fie el osândit de păcatele lui, pentru care el nu știe să-și smerească inima și să stea înaintea Ta gata să-Ți urmeze, eliberat de păcatul cel osânditor. Am grăit cu milă mare în ziua mea de serbare și multă putere de tămăduire am dat să împart celor neputincioși, care caută slobozirea de sub apăsare. O, de-ar înțelege toți suferinzii că smerenia cea adevărată le-ar da lor toată vindecarea! Amin.

Acum, las Ție cuvântul binecuvântării sfârșitului zilei de serbare a mea în cer și pe pământ, Fiule Iisus, și fă-Te larg Semănător în lung și în lat cu această cărare a venirii Tale cu sfinții Tăi spre oameni pe pământ, că aude cerul și pământul vuietul cel sfânt al venirii cuvântului gurii Tale peste poporul cuvântului Tău din mijlocul neamului român, și adierea glasului Tău mângâie cerul și mângâie pe pământ pe cei ce s-au făcut înaintea Ta casa Ta de venire, cortul Tău cel sfânt, din care Tu ieși și Te vestești la masă cu cei credincioși pe pământ, căci gura Ta a grăit acum două mii de ani și a zis: «Cel ce crede în Mine voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui». Amin.

— Da, mamă, așa am spus atunci și așa împlinesc acum, la sfârșit, căci cuvântul Meu nu poate să treacă și să nu se îplinească întocmai, mamă. Mi-am făcut casă, mamă, Mi-am făcut biserică după dorirea Mea și cinez în ea cu cei mai mici și-Mi arăt cu ei slava Mea. Smerenia inimii celor ce cred în Mine, ea Îmi face casă de venire a Mea pe pământ, și așa vin și așa pot; pot prin cei smeriți înaintea Mea, mamă. Amin.

O, măi poporul Meu, nimic să nu lucrezi tu mai mult ca și smerenia inimii, prin care omul se lasă mic înaintea tuturor, așa cum Eu M-am lăsat când vremea a cerut aceasta. Îți voi grăi cu adâncime despre lucrarea smereniei și te voi face împărțitor peste oameni cu această lecție de viață, căci lucrarea smereniei inimii este doctoria cea mai scumpă, cea mai vindecătoare pentru duhul, pentru sufletul și pentru trupul celui neputincios pe pământ.

Acum Mă ridic și binecuvintez cu dar de tămăduire strângerea la izvor a celor ce au venit spre rugăciune de vindecare pentru ei. Smerenie mare și credință tare să se ridice spre Mine din cei care așteaptă pe Domnul cu tămăduiri. Mama Mea Fecioara e plină de milă vindecătoare prin rugăciunea ei pentru cei credincioși. Amin.

Pace ție, poporul Meu de la izvor, sluga Mea pe care Mă sprijin pentru lucrările Mele de azi! Îți vestesc, tată, din când în când ceea ce Eu voiesc să lucrez cu ajutorul tău, iar tu să știi să Mă primești și să-Mi pregătești masă și popas, fiule, căci Eu de aceea te-am ales. O, să nu fii obosit! Să ostenești fără să obosești pentru osteneală, tată! Veghează mereu înaintea Mea pentru intrarea Mea la tine cu lucrările Mele, că nu e ușă pe pământ să Mi se deschidă așa cum Eu voiesc și să Mi se aștearnă să Mă așez așa cum Eu cer, căci omul este mare și voiește mărire, iar Eu nu pot cu cei ce n-au în ei din destul aluatul smereniei Mele în om, lucrare care-Mi face Mie casă și stat cu omul pe pământ, așa cum cu Avraam am stat sub stejar și am aflat credință și iubire și masă și pâine și dulce găzduire la el.

Pace ție, popor slujitor venirii Mele! Pace între voi, fiilor! Odihniți-vă unii în alții ca și Eu să Mă odihnesc în voi și între voi! Iubiți pe Domnul! Iubiți popasul Meu cu voi, fiilor! Eu am grijă mare de casa Mea cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2011